

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De superbia prælatorum, & quòd multum conandum sit contra eorum
superbiam. Cap. XXXIIII. [i.e. XXXIII.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

vanam gloriam, quare ostendunt hominibus in habitu suo q
ament, cum in hoc ipso scandalizent eos? Quid prodest sermo
ne ad humilitatem, & opere ad superbiam? cum secundū Bern
efficacior sit vox operis, quā vox sermonis. Præterea, nō
ministri ecclesiæ exemplum debent dare hominibus contem
nendi gloriam mundi, sicut & Christus fecit? Aug. Omnia ter
rena cōtempserit homo Christus Deus, vt ab hominibus cōtem
nenda monstraret: & omnia aduersa sustinuit, vt sustinēda de
ceret. Quare etiā quādā alia pertinentia ad hanc materiam
tract. de Auaritia, in ea. de Prodigalitate clericorum. Illa etiā
quæ dicta sunt prius contra superbium ornatum, & contra alia
species superbiæ exterioris, possunt similiter valere contra su
perbiam clericorum.

*De superbia prelatorum, & quod multum conandum sit contra
eorum superbiam.*

CAP. XXXIII.

ET notandum est q̄ multum conandum est prælati contra
superbiam, & ad humilitatem. ¶ Primo, quia multum mo
net eos sacra scriptura ad hoc. Vnde Deute. 16. Præcipitur de
ge constituto super Israël, vt non eleuetur cor eius in superbia
super fratres suos. Et Eccl. 3. Quando magnus es, humilia te
omnibus. Et 32. eiusdem: Rectorem posuerunt te, noli extolli
sed esto in eis quasi vnus ex illis. Et Matt. 18. dicit Dominus ad
apostolos, quorum locum tenent prælati: Amen dico vobis, qui
conuersi fueritis à vestra elatione. Dicit interlinea. & efficiamini
sicut paruuli, non introibitis in regnum cælorum. ¶ Secundo
monet eos ad hoc ipsa natura. Aurum enim quod pretiosissimum
est inter metalla, cōtendit habere infimum locum: ponderosissimum
est enim. Sic quanto aliquis superior sit, tanto ad humi
litate conari debet. ¶ Tertio vero quia ipse author nature mo
net eos ad hoc, qui cū esset summus, nouissimus virorum factus
voluit, iuxta illud Esa 53. Desiderauimus eum virū despectum
& nouissimum virorum. Bern. Quid magis admirandum, quā
amplius derestandum, quid grauius puniendum, quā q̄ vnus
Dei filiū summū in regno cælorum nouissimum factū in regno
hominū: vt quid apponat magnificare se homo super terram.
¶ Quarto vero q̄ valde pretiosa est & magnæ virtutis in ali
bus personis humilitas. Bern. Quum omni indifferenter per
na humilitas sit quædam turris fortitudinis à facie inimici, de
scio quo pacto vis eius maior in maioribus, & clarior in clari
oribus comprobatur. Idem: Non magnum est esse humilem in
abiectione, magna prorsus & rara virtus humilitas honorari.

¶ Qui
la par
ei. Ex
præcip
aliqui
multū
Sapient
infesta
to loco
dignit
vbi de
quia p
maius
stodes
alio ap
tamen
cedunt
sa pro
pente
quā
multu
fra ha
ditis. S
ciores

De
¶ Q
sensu s
superb
esse, di
prima
disti h
inspie
debant
ea qua
que a
præcip
dente
sibile
crecio,
vt in h

¶ Quintò verò, quia ex hac parte prælari sunt debiliores. Et illa parte præcipuè muniendū est castrum, ex qua parte debilius est. Ex illa parte præcipuè resistendū est hostibus, ex qua parte præcipuè impugnant. Sic quando aliquis videt se pronum ad aliquod vitium, vel à natura, vel alia occasione, ipse debet se multū deflectere ad oppositū: sic enim faciunt secundum verbum Sapientis, qui tortuosa lignorū dirigūt. Superbia enim multum infestat prælatos. Persant enim altissima venti. Superbia in alto loco nata, scilicet in celo, alta petit, vnde pauci sunt, qui in dignitate veram humilitatem seruent. Quod patet in lib. Reg. vbi de tot regibus legitur, q̄ excessa non abstulerunt. ¶ Sexto, quia prælari maiori scientia & gratia indigent quā alij, & ideo maius vas humilitatis eis est necessarium. Præterea prælari custodes sunt sponsæ & ideo necesse est, vt nec in habitu, nec in alio appareant in eis aliqua signa vel lasciuiæ, vel luxuriæ, quod tamen valde male hodie seruatur. Bern. Intuere quomodo incedunt nitidi & ornati, circumamicti varietatibus, tanquā sponsa procedens de thalamo suo. Nempe si quempiam talium repente eminus procedentem aspexeris, sponsam potius putabis quā sponsæ custodem. ¶ Et notandum q̄ ad hæc duo prælari multum deberent niti, vt præessent vtiliter & humiliter: & infra hæc duo limitata deberent esse ea quæ ipsi iniungunt subditis. Sed sicut Bern. dicit: Pauci profecto sunt qui vtiliter, Pauciores qui humiliter præsent.

De quadruplici superbia claustralium CAP. XXXIII.

¶ Quadruplex superbia in claustralib⁹ solet inueniri. ¶ Prima species superbiæ est eorū qui sapientes se credunt, & ideo sensu suo se regere volūt, & multū sunt suæ voluntatis. De hac superbia dicit Bernar. Superbia quantum illis prudens videatur esse, dimittenda est & abigenda. Si enim admittatur superbia, prima die qua incipit habitare, incipit leges dare. Prouer. 26. Vidisti hominem sibi sapientem videri: magis spem illo habebit insipiens. Tales nolūt facere quod eis dicitur, etiam si prius habebant voluntatem, quàm eis diceretur. Greg. Superba mens ad ea quæ non appetit, nullis adhortationib. flectitur: ad ea verò quæ appetit, sponte etiam cogi quærit. Et hæc species superbiæ præcipuè periculosa est in nouitiis. vnde Bernar. Nouitium prudentem, insipientē, sapientē in cella diu posse cōsistere impossibile est. Stultus ergo fiat, vt sit sapiēs. Et hæc omnis eius sit discretio, vt in hac nulla ei sit discretio: hæc omnis eius sapiētia sit, vt in hac parte ei nulla sit. ¶ Secunda species superbiæ est eorum